

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Anna Urbańska

Protokolant : st.sekr.sąd. Beata Kosztowniak

po rozpoznaniu w dniu 08 stycznia 2016r. w Lubinie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej N. G. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową W. K.

przeciwko A. G.

o alimenty

I. zasądza od pozwanego A. G. na rzecz małoletniej N. G. ur. (...) alimenty w kwocie po 250 zł (słownie: dwieście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki powódki – W. K., z góry do 15-go dnia każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 01 września 2015r.,

II. oddala dalej idące powództwo,

III. orzeka, iż nieuiszczone w sprawie koszty sądowe ponosi Skarb Państwa,

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W. K. działając w imieniu i na rzecz małoletniego dziecka N. G. wniosła o zasądzenie od pozwanego A. G. alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie poczynając od dnia 01.08.2014 r. Argumentowała, że pozwany nie przyczynia się do zaspokajania potrzeb dziecka i nie łoży na utrzymanie małoletniej powódki. Od sierpnia 2014 r. cały ciężar utrzymania dziecka spoczywa na matce. W. K. podała, że łączna kwota wydatków na małoletnią oscyluje na poziomie 1.000 zł miesięcznie. Wskazała, że mieszka wraz z córką u swojej matki, gdzie partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania. Podniosła, że od maja 2014 r. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług gastronomicznych, z której osiąga dochód w kwocie ok. 1.500 zł miesięcznie. Pozwany do lutego 2015 zajmował się prowadzeniem jej lokalu i osiągane w tym czasie dochody zabierał dla siebie. Dodała, że A. G. podejmował prace na terenie Niemiec, a z pracy tej osiąga miesięczny dochód w wysokości ok. 7.000 – 8.000 zł miesięcznie.

Pozwany A. G. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podał, że w 2014 r. pracował dorywczo w Niemczech, jednakże jego wynagrodzenie miesięczne oscylowało w granicach 1700 – 1800 zł brutto. W 2015 r. pozwany nie świadczył pracy w Niemczech, a jego możliwości zarobkowe były ograniczone, gdyż przeszedł zabieg operacyjny. Wskazał, iż to matka małoletniej powódki podjęła decyzję o opuszczeniu pozwanego wraz z dzieckiem i to krótko po ponownym wspólnym zamieszkaniu. W jego ocenie brakuje uzasadnionych podstaw do tego, aby powódka mogła skutecznie żądać zasądzenia alimentów od 1 sierpnia 2014 r. skoro pozwany nikomu nie odmawiał

możliwości zamieszkiwania w N.. Dodał, że W. K. w dniu 19.08.2015 r. zostawiła dziecko i wyjechała w B., o czym nie poinformowała pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Małoletnia N. G. urodziła się dnia (...) w L., pochodzi z nieformalnego związku (...).

W. K. i A. G. pozostawali w nieformalnym związku do sierpnia 2014 r. Mieszkali wspólnie z małąletnią córką.

Okoliczność bezsporna.

W okresie od 01 sierpnia 2014 r. do końca 30 sierpnia 2015 r. małoletnia N. G. przez dwa do trzech tygodni w miesiącu pozostawała pod opieką ojca, natomiast pozostałą część każdego miesiąca pod opieką matki.

W tym okresie pozwany najpierw prowadził lokal gastronomiczny w L., który przekazał matce dziecka a następnie od 05 marca 2015r. był zarejestrowany jako bezrobotny w Urzędzie Pracy w L.. Nie pobierał zasiłku dla bezrobotnych, z dniem 04 sierpnia 2015r. utracił status osoby bezrobotnej.

W opiece nad małoletnią obydwójgu rodziców pomagała matka W. K.. W czasie gdy dziecko było pod opieką ojca, W. G. nie przekazywała na utrzymanie córki środków finansowych, ani nie dokonywała na jej rzecz zakupów. Zdarzało się, że w dni, w które dziewczynka nocowała u matki, pozwany przyjeżdżał po córkę i odwoził ją do przedszkola. Zdarzało się, że W. K. w czasie, w którym umówiła się z pozwanym, iż będzie zajmować się córką, nie wraca do domu na noc, dziecko było wówczas pod opieką babci. W trakcie wakacji 2015 r. przez okres około 2 tygodni była pod opieką matki, zaś resztę czasu spędziła pod opieką ojca. W dniu 19.08.2015 r. W. K. wyjechała w B. zostawiając dziecko pod opieką babci, przy czym nie poinformowała o tym ojca małoletniej.

Dowód:

- decyzja, k. 37,40,
- zeznania świadka M. R., k. 68 (00:09:21- 00:18:14),
- zeznania świadka A. R., k. 68-69 (00:18:15- 00:27:43),
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej, k. 77, (00:03:01- 00:16:44), k. 109 (00:05:37- 00-13:18),
- przesłuchanie pozwanego, k. 77-78, (00:16-45- 00:34:25), k. 109 (00:13:19- 00:22:22).

Od dnia 01 września 2015r. pozwany A. G. rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na transporcie zagranicznym, rozwozi towary za granicę. W miesiącu przez okres 3 tygodni jest w trasie a tydzień w domu.

Od 01 września 2015r. N. G. pozostaje pod opieką W. G. przez 3 tygodnie w miesiącu, a przez okres jednego tygodnia w miesiącu opiekuje się nią ojciec. W opiece nad małoletnią W. K. nadal pomaga mama.

Dowód:

- zeznania świadka M. R., k. 68 (00:09:21- 00:18:14),
- zeznania świadka A. R., k. 68-69 (00:18:15- 00:27:43),
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej, k. 77, (00:03:01- 00:16:44), k. 109 (00:05:37- 00-13:18),
- przesłuchanie pozwanego, k. 77-78, (00:16-45- 00:34:25), k. 109 (00:13:19- 00:22:22).

N. G. ma 5,5 roku uczęszcza do przedszkola, w którym pobyt jest bezpłatny, przy czym matka dziecka ponosi jedynie koszt obiadów w wysokości od 22- 90 zł, w zależności le dni w miesiącu dziecko jest w przedszkolu. Dziewczynka poza przeziębieniami, grypą nie choruje przewlekłe. Nie uczęszcza na zajęcia dodatkowe.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódka W. K. od około 1,5 roku prowadzi działalność gospodarczą w zakresie gastronomii, z której uzyskuje miesięczne dochody w wysokości od około 1000 do około 2500 zł. Mieszka z matką i małoletnią powódką. Dokłada się matce do utrzymania mieszkania kwotą 300-400 zł miesięcznie. Poza N. nie ma innych dzieci. Choruje na niedoczynność tarczycy. Na leki wydaje kwartalnie 80 zł. W. K. wydatkuje na teatrzyki i zabawy córki około 20 zł miesięcznie.

Przedstawicielka ustawowa zakupiła w dniu 10.11.2015r. szafę, komodę i lustro w kwocie 2000 zł

Dowód:

- akt urodzenia, k. 6,
- zaświadczenie o zarobkach, k. 7,92,
- PIT, k. 80-91,
- faktura, k. 93,
- potwierdzenia wpłat, k.94- 100,
- informacja, k. 101- 106,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej, k. 77, (00:03:01- 00:16:44), k. 109 (00:05:37- 00-13:18).

Pozwany A. G. z zawodu jest mechanikiem. Od 04.08.2015 r. ma zarejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie transportu drogowego towarów. Działalność prowadzi faktycznie od 01 września 2015 r Osiąga miesięczny obrót w wysokości 10.000 zł. Za leasing samochodu i paliwo ponosi wydatki w kwocie 5.000 zł, które odlicza jako wydatki firmy.

A. G. zamieszkuje sam w domu w N., za który płaci raty kredytu w wysokości 730,92 zł miesięcznie. Ponosi następujące opłaty: ogrzewanie 1200 zł rocznie, woda 60 zł miesięcznie, energia elektryczna 110 – 191,55 zł miesięcznie, podatek rolny 207 zł rocznie. Ponadto pozwany spłaca karty kredytowe w wysokości 300 zł miesięcznie.

Pozwany chorował na torbiel środkową szyi, w czerwcu 2015 r. przeszedł zabieg jej usunięcia.

Pozwany jest po rozwodzie z J. G., który został orzeczony w dniu 19.12.2008 r. Z tego związku pozwany ma dwoje dzieci w wieku 9 i 13 lat, na które płaci alimenty w łącznej kwocie 1.000 zł miesięcznie. A. G. nie przekazuje matce małoletniej powódki środków finansowych na córkę, ale dokonuje na rzecz dziecka zakupów odzieży.

W okresie od 01 sierpnia 2014r. do dnia wydania wyroku trzykrotnie przekazywał babci dziewczynki M. K. po 250 zł na utrzymanie dziecka.

Dowód:

- PIT za 2014 r., k. 32-36,
- decyzja, k. 37,40,
- karta informacyjna, k. 38,
- informacja (...), k. 39,

- umowa kredytu, k. 41-46,
- zawiadomienie, k.47,
- informacja z banku, k. 48,
- umowa, k. 49-51,
- zaświadczenie z US, k. 52,
- wyrok, k. 53,
- rachunki, k. 54,55,
- przesłuchanie pozwanego, k. 77-78, (00:16-45- 00:34:25), k. 109 (00:13:19- 00:22:22).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 128 krio obowiązek alimentacyjny, a więc obowiązek dostarczania środków utrzymania, obciąża w pierwszej kolejności krewnych w linii prostej.

Zgodnie z art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Od chwili urodzenia się dziecka rodzice obowiązani są zapewnić mu utrzymanie na takiej samej stopie, na jakiej sami żyją.

Zdolności zarobkowe oznaczają nie tylko obecnie otrzymywane wynagrodzenie, ale także dochody jakie przy należytej staranności w szukaniu pracy strony mogłyby otrzymywać.

W ocenie Sądu brak było podstaw do zasądzenia od pozwanego na rzecz małoletniej powódki alimentów za okres od 1 sierpnia 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. małoletnia N. co najmniej połowę miesiąca było pod opieką ojca, i to pozwany wówczas pokrywał koszty utrzymania dziecka. W tym czasie matka dziecka nie przekazywała na utrzymanie córki żadnych środków finansowych, ani nie dokonywała żadnych zakupów. Nie można zatem obciążać obowiązkiem alimentacyjnym rodzica, pod którego opieką dziecko faktycznie przebywało i który na bieżąco zabezpieczał jego usprawiedliwione potrzeby. Skoro rodzice małoletniej w w/w okresie zdecydowali się na model opieki naprzemiennej, a nawet zdarzało się, że dziecko przez dłuższy czas w miesiącu było pod opieką i na utrzymaniu ojca, to niezasadnym jest zasądzanie za ten okres od niego alimentów płatnych do rąk matki dziecka. Albowiem ojciec w okresie 01 1 sierpnia 2015r. do 31 sierpnia 2015r. swój obowiązek alimentacyjny wypełniał poprzez osobiste starania w wychowanie dziecka a także przez okres od 2 do 3 tygodnie w miesiącu utrzymywał córkę.

Bezspornym w sprawie było, iż od 1 września 2015 r. pozwany podjął pracę za granicą, gdzie pozostaje około 3 tygodni w miesiącu i małoletnia pozostaje pod jego opieką jedynie tydzień w miesiącu. Dlatego też w ocenie Sądu, biorąc pod uwagę, że od w/w daty opieka nad dzieckiem nie była już sprawowana w formie naprzemiennej czy nawet w stopniu wyższym przez ojca niż matkę należało od tego okresu alimenty na rzecz dziecka płatne do rąk jego matki zasądzić.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie budzi wątpliwości, że pozwany posiada możliwości zarobkowe, pozwalające mu ponosić część kosztów utrzymania małoletniej córki. Wprawdzie A. G. stosunkowo niedawno rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej, ale jego firma obecnie się rozwija i dobrze rokuje na przyszłość, czego dowodzi fakt, iż pozwany chce w lutym br. zatrudnić pracownika. Obrót firmy to 10.000 zł miesięcznie. Ponadto pozwany jest zdrowym, młodym człowiekiem, posiada pożądaną na rynku pracy zawód mechanika samochodowego, dzięki czemu posiada możliwości finansowe pozwalające mu łożyć na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej córki N., w czasie gdy dziecko przebywa pod opieką matki.

Mając te okoliczności na uwadze, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki alimenty po 250 zł miesięcznie, poczynając od dnia 01 września 2015 r.

Dalej idące powództwo Sąd oddalił jako nieuzasadnione, albowiem w dalszym ciągu małoletnia określony czas jest pod opieką ojca, który wówczas ponosi koszt utrzymania dziecka. Wprawdzie sprowadza się to obecnie do tygodnia w miesiącu, to jednak w ocenie Sądu należy ten czas także uwzględnić przy rozpatrywaniu wysokości nakładów finansowych ponoszonych na dziecko. Nadto małoletnia powódka jest dzieckiem zdrowym, uczęszcza do bezpłatnego przedszkola i nie chodzi na zajęcia dodatkowe, w związku z czym nie wymaga ponoszenia kosztów utrzymania większych niż zwyczajowo przyjęte dla dzieci w jej wieku. Koszty wyżywienia w przedszkolu wynoszą od 22 do 90 zł miesięcznie. Matka małoletniej powódki osiąga z prowadzonej działalności gospodarczej dochody, jej opłaty mieszkaniowe ograniczają się do kwoty 300-400 zł przekazywanej comiesięcznie swojej matce, nie posiada obciążeń finansowych w związku z czym jest w stanie ponosić ciężar utrzymania córki. W ocenie Sądu żądana kwota alimentów jest wygórowana i nie adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb dziecka.

Sąd oddalił dowód z paragonów złożonych przez strony, albowiem nie stanowią one dowodu na to, iż to właśnie osoba, która je przedkłada poniosła koszty w/ w nich wskazane i że koszty te zostały wydatkowane akurat na rzecz małoletniej.

Orzeczenie w przedmiocie nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności znajduje oparcie w treści przepisu art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Sąd nie obciążył żadnej ze stron kosztami postępowania. Pozwany nie wnosił o obciążenie powódki kosztami zastępstwa procesowego.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, na podstawie cytowanych wyżej przepisów, należało orzec, jak w sentencji.